

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 30. marca 1902.

Treść: (Nr 65—67.) 65. Rozporządzenie, którem zmienia się częściowo przepis wykonawczy, tyczący się wolnego od podatku użycia cukru burakowego i wódki do wytworów zawierających cukier i alkohol, a wywożonych za linię cłową. — 66. Rozporządzenie, tyczące się obrotu kwasu octowego stężonego. — 67. Ustawa, tycząca się uwolnienia pożyczki w kwocie 285 milionów koron, przez miasto Wiedeń zaciągnąć się mającej, od należytości stęplowych i bezpośrednich i używania obligacyi tej pożyczki do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

65.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. marca 1902,

którem zmienia się częściowo przepis wykonawczy, tyczący się wolnego od podatku użycia cukru burakowego i wódki do wytworów zawierających cukier i alkohol, a wywożonych za linię cłową.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu, §. 7, ust. 8 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 126, tyczący się wolnego od podatku użycia cukru burakowego i wódki do wytworów zawierających cukier i alkohol, a wywożonych za linię cłową, zmienia się jak następuje:

„Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo, któremu pozwolono pobierać cukier bez opłacania podatku, a w przedsiębiorstwie tem nie zaszła jakaś nieprawidłowość, któraby musiała pociągnąć za sobą odebranie tego pozwolenia, władza skarbową winna obliczyć bonifikację wywozową także za tę ilość cukru, która według obrachunku uznana została za wywiezioną poza granicę cłową, nie mniej też za tę ilość, która odpisana została z tytułu uznanego ubytku transportowego (kawa) i bonifikację tę przekazać do wypłaty na rzecz strony.“

Böhm r. w.

66.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 26. marca 1902,

tyczące się obrotu kwasu octowego stężonego.

Na zasadzie §u 6go ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897, postanawia się co następuje:

Kwas octowy stężony (ocet lodowaty, ocet zagęszczony, essencya octowa, t. zw. płyny zawierające w sobie najmniej 20% wodnika kwasu octowego) wolno przemysłowcom trzymać tylko w takich naczyniach i zbiornikach, które są opatrzone napisem wyrażającym dokładnie, co się w nich zawiera; każdy zaś, kto ma u siebie taki kwas, powinien go w ten sposób przechowywać, iżby nie był dostępny osobom, względem których możnaby się obawiać nieostrożnego obchodzenia się z nim.

W drobnym obrocie handlowym wydawać można stężony kwas octowy tylko w dobrze zatka-nych flaszkiach, opatrzonych etykietą: „Kwas octowy stężony“ lub „Essencya octowa“ i wpadającym w oczy napisem, zawierającym ostrzeżenia przed użyciem tego płynu w nierozcieńczonym stanie.

Kupujący może tylko takie osoby upoważniać do odbioru stężonego kwasu octowego, co do których nie trzeba się obawiać nieostrożnego obchodzenia się z tym płynem; także sprzedający nie może wydawać tego kwasu takim osobom, które widocznie dają powód do takiej obawy.

Przesyłać można stężony kwas octowy tylko w dobrze zamkniętych naczyniach, które takowy chronią zupełnie przed wyciekaniem; naczynia te muszą być starannie opakowane i opatrzone wzmiankowanym powyżej napisem.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Koerber r. w.

Call r. w.

67.

Ustawa z dnia 28. marca 1902,

tycząca się uwolnienia pożyczki w kwocie 285 milionów koron, przez miasto Wiedeń zaciągnąć się mającej, od należności stęplowych i bezpośrednich i używania obligacyi tej pożyczki do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Obligacye, arkusze obligacyjne prowizoryczne i kupony pożyczki w kwocie maksymalnej 285 milio-

nów koron, jaką miasto Wiedeń na zasadzie ustawy krajowej niższo-austryackiej z dnia 20. lutego 1902, Dz. u. kr. Nr. 15, ma zaciągnąć, uwolnione są od należności stęplowych i bezpośrednich.

§. 2.

Obligacyi w §ie 1ym wzmiankowanych można używać do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, majątku zakładów pod publicznym nadzorem zostających, pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, tudzież — po kursie giełdowym, o ile takowy nie przewyższa wartości imiennej — na kaucyje służbowe i kaucyje w interesach handlowych.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 28. marca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Spens r. w.